

TALLINNA
TEHNIKAÜLIKOOL

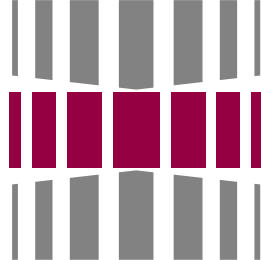
REKTORID

TALLINNA TEHNIKAÜLIKOOL

REKTORID

1918 - 2003

TALLINNA
TEHNIKAÜLIKOOL

REKTORID

1918 - 2003

Rektorid 1918-2003. Tallinna Tehnikaülikool. Tallinn, 2003. 34 lk.

Rectors 1918-2003. Tallinn Technical University. Tallinn, 2003. 34 p.

Koostanud: Imbi Kaasik
Väino Rajangu

Toimetanud ja tekstid küljendanud: Mai Meriste

Kujundanud: Aili Mittal
Kaanel on kasutatud rektori ametiraha kujutist

Välja antud TTÜ 85. aastapäeva (17. september 2003) tähistamiseks

ISBN 9985-894-57-X

SISUKORD

SISSEJUHATUS	7
KARL IPSBERG (1918)	8
HERMAN VOLDEMAR REIER (1918-1932)	10
ENN NURMISTE (1932-1936)	12
PAUL KOGERMAN (1936-1939)	14
JÜRI NUUT (1939-1941)	16
ROBERT JOHANNES LIVLÄNDER (1941-1944)	18
ALBRECHT ALTMA (1944-1948)	20
RICHARD MAHL (1948-1951)	22
LUDVIG SCHMIDT (1951-1959)	24
AGU AARNA (1960-1976)	26
BORIS TAMM (1976-1991)	28
OLAV AARNA (1991-2000)	30
ANDRES KEEVALLIK (2000-...)	32

SISSEJUHATUS

Käesoleva väljaande koostamise ajendiks oli Tallinna Tehnikaülikooli 85. aastapäeva tähistamine 17. Septembril 2003.

Tallinna Tehnikaülikool on oma 85-aastase ajaloo jooksul kandnud väga erinevaid nimesid:

1918	Eesti Tehnika Seltsi Tehnilised Erikursused
1919-1936	Tallinna Tehnikum erakoolina asutatud tehnikum riigistati 1920. a
1936-1937	Tallinna Tehnikainstituut
1938-1941	Tallinna Tehnikaülikool
1941 apr-sept	Tallinna Polütehniline Instituut
1941-1944	Tallinna Tehnikaülikool
1944-1989	Tallinna Polütehniline Instituut
1989 21. juulist	Tallinna Tehnikaülikool

Nende nimetustega kaasnesid ka tippjuhi erinevad ametinimetused: juhataja, direktor, rektor. Ametinimetus rektor oli kasutusel 7 korral 13-st ja on ka praegu. Niisugune tippjuhtide ametinimetuste vahetamine lubab väljaande pealkirjaks kasutada nimetust "Rektorid".

Perioodil 5. juuli kuni 10. september 1941 puudus ülikoolil rektor, tema kohuseid täitis füüsikalise keemia professor Adolf Gustav Parts, kes sündis 4. aprillil 1904 Seli vallas ja suri 18. veebruaril 1996 Austraalias. Tema fotot ja eluloolisi andmeid ei ole väljaandesse paigutatud.

Kõige pikemat aega, 16 aastat töötas Tallinna Tehnikaülikooli rektorina Agu Aarna. Perekonnaliini jätkajana võttis tema poeg Olav Aarna 15 aastat hiljem ülikooli juhtimise üle ja töötas rektorina 9 aastat.

Käesoleva väljaande idee autoriks on raamatukogu bibliograaf Imbi Kaasik, kes arhiivimaterjalidele tuginedes koostas rektorite kohta käiva andmestiku. Väino Rajangu TTÜ 85. aastapäeva tähistamise ettevalmistamise komisjoni esimehena koordineeris kogumiku koostamist ja välja-andmist. Rektorite eluloolised andmed ühtlustas ja kogu teksti toimetas ning küljendas Mai Meriste Haridusuuringute keskusest. Väljaande kujundas avalike suhete osakonna kunstnik Aili Mittal.

Kaanel on kasutatud rektori ametiraha kujutist, mille autoriks on metallikunstnik Ene Valter. Ametiraha koos statuudiga kinnitati TTÜ nõukogu otsusega 05.02.1991.

KARL IPSBERG

Eesti insenerikooli asutajaid ja esimene juhataja 1918

K. Ipsberg

KARL IPSBERG sündis 3. jaanuaril 1870. a Suure-Kambja vallas taluomaniku peres.

HARIDUSTEE

- algas kodutalus, jätkus Kambja kihelkonnakoolis
1888 lõpetas Tartu reaalkooli
1897 lõpetas Riia Polütehnilise Instituudi ehitusinseneri diplomiga

TEENISTUSKÄIK

- 1898-1911 töötas Venemaal Rjazan-Uurali ja Taga-Baikali raudtee ehitustööde juhatajana ning Smolenski raudteepiirkonna ülemana
1911 saabus tagasi Eestisse
1911-13 "Estonia" teatrihoone ja hiljem Tallinna Krediidipanga hoone ehitustööde vastutav juhataja
asutas ehitustehnilise kontori ja tegutses mitme Tallinna tehase projekteerija ja ehitajana kuni 1917
1918 Eesti Tehnika Seltsi Tehniliste Erikursuste juhataja
16. august - 27. detsember 1918
1918-19 Eesti raudteede ülem
1921-24 kaubandus- ja tööstusministri kt, teedeminister
1928-40 raudteede ehitustööde juhataja

TUNNUSTUSED

Püha Stanislavi 3. klassi orden
Püha Anna 1. klassi orden (teenete eest Venemaa raudteede arendamisel)
Riiklikud autasud: Eesti Punase Risti mälestusmärgi I järgu II aste 1936 ja
Valgetähe II klassi teenetemärk 1938

AVALIKU ELU TEGELANE KARL IPSBERG oli

Eesti Tehnika Seltsi asutajaid 1917. a ja juhatuse liige, tegutses eestikeelse insenerikooli rajamise nimel, kuuludes ka kooli programmi ja õppekavade koostamise komisjoni 1917-18,

Eesti Raudteevalitsuse organiseerija 1918/19,

Ekspert Tartu rahukonverentsil 1920. a,

Eesti Asutava Kogu 1919-20 ja Eesti II Riigikogu liige 1923-26,

AS Ilmarine, Tallinna Laevauhisuse ja Tallinna Krediidipanga juhatuse liige,

Eesti Inseneride Ühingu ja Insenerikoja juhtiv tegelane,

Metsatöösturite Ühingu liige,

Tehnilise Hariduse Edendamise Seltsi esimees 30. aastail ja iseseisva tehnikaülikooli aktiivne toetaja, korp! Vironia asutajaid.

Artikleid raudteedasjanduse ja tehnikahariduse alal.

Karl Ipsberg küüditati 14. juunil 1941. a, suri 27. juunil 1943. a Vjatka vangilaagris.

HERMAN VOLDEMAR REIER

Tallinna Tehnikumi direktor 1918-1932

H. Reier

HERMAN VOLDEMAR REIER sündis 14. mail 1878. a Uue-Mõisa vallas Viljandimaal kooliõpetaja ja paberivabriku juhataja perekonnas.

HARIDUSTEE

1894 lõpetas Viljandi linnakooli
1897-99 õppis põllundust Tusti mõisas
1901 lõpetas Strelitzi Tehnikumi Saksamaal elektri erialal
1923 omandas Tallinna Tehnikumis eksternina arhitekti kutse

TEENISTUSKÄIK

1894-96 kooliõpetaja Viljandimaal
1901-23 töötas insenerina Viljandis, Pärnus ja Tallinna AS "A. M. Lutheri" Vineeri - ja Mööblivabrikus
1918-32 Eesti Tehnika Seltsi Tehniliste Erikursuste asutajaid ja juhataja alates 27.12.1918
Tallinna Tehnikumi direktor ja õppejõud:
kujutatav geomeetria, tehniline joonestamine, puutööstus ja mööbel, üldine masinaehitus, mehaaniline tehnoloogia
1935-43 Balti Manufaktuuri peamehaanik
1953-48 "Kawe", seejärel "Karamelli" peainsener

TUNNUSTUS

Riiklik autasu: Kotkaristi V klassi teenetemärk 1929

AVALIKU ELU TEGELANE HERMAN VOLDEMAR REIER oli

Venemaa Turistide Ühingu Tallinna osakonna juhataja 1903-17,

Laulu- ja mänguseltsi "Lootus" esimees 1910-12,

teater "Estonia" O/Ü juhatuse liige 1912-15,

Eesti Tehnika Seltsi asutajaid 1917, esimees 1920-22,

K/Ü "Rahvaülikool" asutajaid ja esimees 1918-25,

Vabadussõjas Tallinna kaitsepataljoni õpetajate roodu reamees,

esimese eestikeelse tehnikaainelise ajakirja "Eesti Tehnika Seltsi Ajakiri" asutajaid ja peatoimetaja 1919-22,

corp! Leola auvilistlane,

Kaitseliidu Tallinna Maleva tehnilise malevkonna pealik 1925-32,

eestikeelse tehnikaalase oskussõnavara loojaid.

Avaldanud artikleid, õpikuid, metallitöö käsiraamatuid.

27. novembril 1948. a Herman Voldemar Reier arreteeriti koos abikaasa Hildaga (vabanes 1954).

Herman Voldemar Reier suri 29. oktoobril 1951. a Narva vanglas, maetud Narva kalmistule.

ENN NURMISTE

Tallinna Tehnikumi direktor 1932-1936

Enn Nurmiste

ENN NURMISTE sündis 13. juulil 1894. a Tallinnas raamatupidaja kultuurihuvilises perekonnas.
(sündinud Nikolai Neuhaus, 1926. aastast Nikolai Nurmiste, 1935. aastast Enn Nurmiste)

HARIDUSTEE

1912 lõpetas Pihkva meesgümnaasiumi
1917-19 õppis Tartu Ülikooli matemaatika osakonnas,
lõpetas 1923

TEENISTUSKÄIK

1917-19 matemaatikaõpetaja Tallinna koolides
(Kunsttööstuskool, E. Lenderi Eragümnaasium, Poeglaste Kommertsikool)
1919-46 Tallinna Linna II Reaalkooli, 1929. aastast Tallinna Tehnikumi (keskaste) õpetaja ja direktor
1932-36 Tallinna Tehnikumi direktor
1941-43 Haridusdirektooriumi kutsehariduse osakonna juhataja abi
1946-50 Tallinna Elektromehaanika Tehnikumi /Tallinna Polütehnikumi õpetaja, füüsikalabori juhataja
1955-57 Tallinna 1. Keskkooli matemaatikaõpetaja

TUNNUSTUSED

Riiklik autasu: Valgetähe IV klassi teenetemärk 1938

HARIDUSTEGELANE ENN NURMISTE oli

Vabadussõjas Tallinna kaitsepataljoni kooliõpetajate roodu rühmavanem,
Eesti Õpetajate Liidu ja Tallinna Õpetajate Seltsi juhatuse liige,
Tallinna Linnavolikogu liige,
Eesti Rahvuskogu liige 1937,
Eesti Üliõpilaste Seltsi liige,
Rotary klubi liige,
Noorkotkaste Tallinna Maleva pealik.
Artikleid koolikorralduse ja tehnikahariduse alal.
Enn Nurmiste arreteeriti 1950. a ja oli 1950-54 Siberis vangilaagris.
Enn Nurmiste suri 3. märtsil 1968. a Tallinnas, maetud Pirita kalmistule.

PAUL KOGERMAN

Tallinna Tehnikaülikooli rektor 1936-1939

P. Kogerman

PAUL KOGERMAN sündis 5. detsembril 1891. a Tallinnas meremehe perekonnas.

HARIDUSTEE

- 1913 lõpetas eksternina Tallinna Aleksandri gümnaasiumi
1913-18 õppis Tartu Ülikoolis ja töötas samal ajal õpetajana Jakob Westholmi eragümnaasiumis ning Tallinna Rahvaülikoolis
1919-21 õppis EV stipendiaadina Imperial College of Science Technology (Londonis) ja omandas Chemical Technology kutse

TEENISTUSKÄIK

- 1918 Eesti Tehnika Seltsi Tehniliste Erikursuste loodusteaduste õppejõud**
1921-36 Tartu Ülikooli orgaanilise keemia dotsent, professor, õlikivide uurimise laboratooriumi rajajaid ja juhataja 1925-39 töötas 1927-28 Harvardi Ülikoolis ja 1933 Zürichi Tehnikaülikoolis
1936-41 Tallinna Tehnikaülikooli orgaanilise keemia professor ja õlikivide uurimise laboratooriumi juhataja rektor 1936-39
1939-40 haridusminister
1941-45 küüditati 14. juunil 1941 koos perekonnaga ja oli vangilaagris ning asumisel Sverdlovski oblastis, vabastati erandkorras
1945-51 Tallinna Polütehnilise Instituudi professor, orgaanilise keemia ja pürogeensete protsesside kateedri juhataja
1947-51 Eesti NSV Teaduste Akadeemia Keemia Instituudi teadur, direktor

TEADUSKRAAD JA KUTSE

mag. chem. 1922 (Londoni Ülikool), dotsent 1922, korraline professor 1925
dr. sc. techn. 1934 (Zürichi Tehnikaülikool)

TUNNUSTUSED

Prantsuse Auleegioni orden (rahvusvaheliste teadussidemete edendamise eest) 1927
valiti Akadeemilise Kohtu liikmeks 1930

officier d`Academia aumärk (Prantsusmaa) 1935

Eesti Teaduste Akadeemia akadeemik 1938 (keemia)

Riiklik autasu: Valgetähe II klassi teenetemärk 1938

Haridusministeeriumi hõbeauraha teadusliku loomingu eest 1939

valitud mitmete välismaiste keemiaseltside tegev- või kirjavahetajaliikmeks

EESTI PÕLEVKIVIKEEMIA RAJAJA, TEADUSORGANISAATOR PAUL KOGERMAN

oli Vabadussõjas Tallinna kaitsepataljoni õpetajate roodus,

Akadeemilise Keemiaseltsi asutaja ja esimees 1923-28, Eesti Keemia Seltsi liige,

Loodusuurijate Seltsi aseesimees 1924-29, esimees 1929-36,

Eesti Entsüklopeedia (1932-37) keemiaosakonna toimetaja,

Loodusvarade Instituudi Nõukogu esimees 1937 ja sektsioonijuhataja,

Eesti Rahvuskogu 1936-37 ja Eesti VI Riigikogu Riiginõukogu liige 1938-39,

Eesti TA loodusteaduste sektsioonijuhataja juhataja 1938-40,

Prantsuse Teadusliku Instituudi Tartus esimees,

Insenerikoja nõukogu ja Eesti Kultuurkapitali nõukogu liige, esimees 1939-40,

Noorte Meeste Kristlike Ühingute Liidu esimees 1937-40, Kaitseliidu liige,

Eesti esindaja Ülemaailmse Energia konverentsi nõukogus,

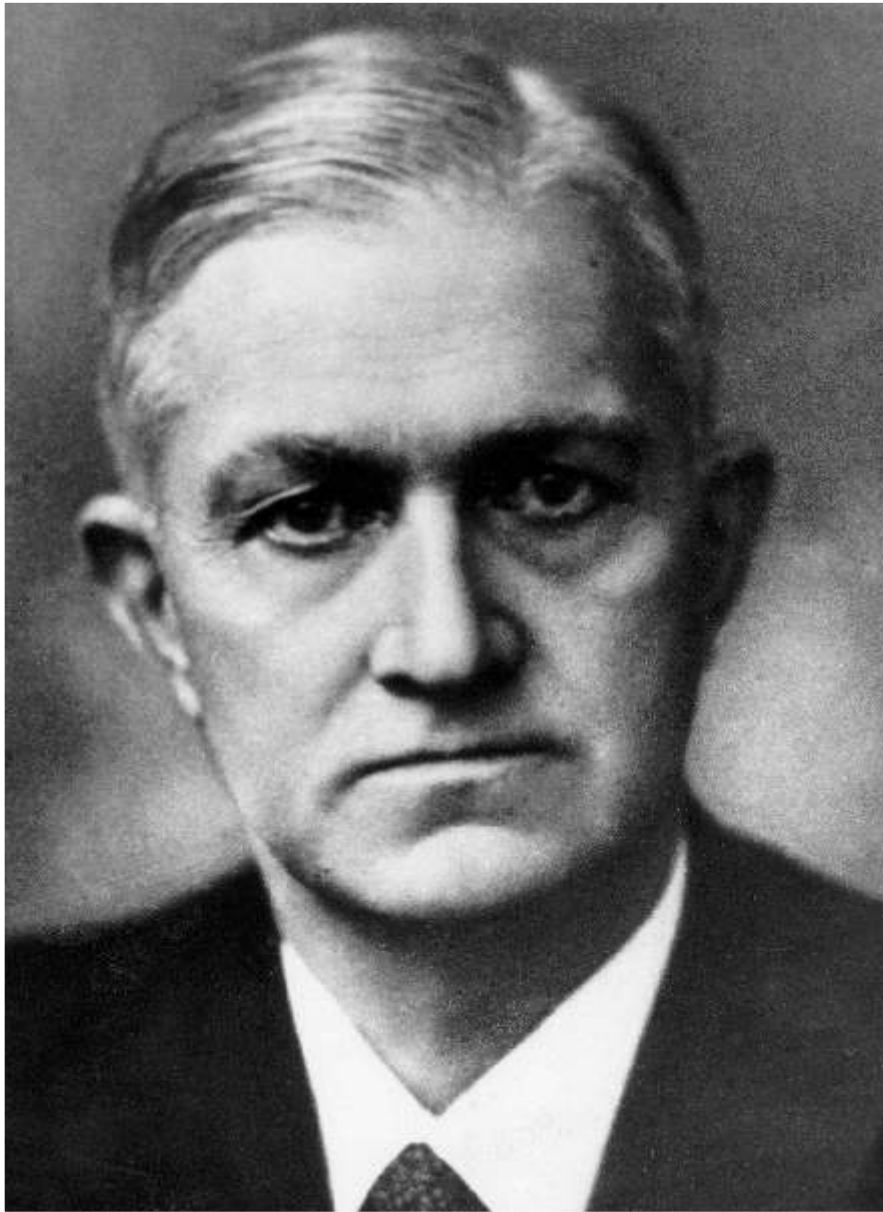
Rotary klubi liige, asepresident ja ÜS "Raimla" vil.

Avaldanud 181 keemiateaduslikku ning publitsistlikku ja populaarteaduslikku tööd, esinenud paljudel rahvusvahelistel kongressidel.

Paul Kogerman suri 27. juulil 1951. a Tallinnas, maetud Metsakalmistule.

JÜRI NUUT

Tallinn Tehnikaülikooli rektor 1939-1941

A handwritten signature in black ink, appearing to read 'Jüri Nuut', written in a cursive style. The signature is positioned below the portrait and is also enclosed within the white border of the page.

JÜRI NUUT sündis 10. juulil 1892. a Peterburis malmivalu meistri perekonnas.

HARIDUSTEE

1909 lõpetas Peterburi saksakeelse Püha Anna Koguduse Kooli
1914 lõpetas Peterburi Ülikooli matemaatika eriala I järgu diplomiga
1916-18 õppis kahurväekoolis Peterburis

TEENISTUSKÄIK

1915 töötas Peterburis metallitööstuses, mobiliseeriti sõjaväkke ja oli Rumeenia rindel 1916-17
1918-20 teenis Punaarmee inseneriväeosades
1921 opteerus koos perekonnaga Eestisse
1921-28 matemaatikaõpetaja Narva Realgümnaasiumis ja Eesti Noorsoo Kasvatuse Seltsi Tütarlaste Eragümnaasiumis Tartus
1926-36 Tartu Ülikoolis õppeülesande täitja, matemaatikadotsent
1936-41 Tallinna Tehnikaülikooli matemaatika ja mehaanika professor rektor 1939-41
1941-44 Tö eljabinski, hiljem Moskva põllumajanduse kõrgkoolides matemaatika professor, kateedrijuhataja
1944-46 Eesti NSV hariduse rahvakomissar
1946-52 Eesti NSV Teaduste Akadeemia akadeemik-sekretär 1946-50, Füüsika, Matemaatika ja Mehaanika Instituudi vanemteadur 1950-52

TEADUSKRAAD JA KUTSE

dr. phil. nat. 1927 (TÜ)
dotsent 1928
korraline professor 1937
füüsika-matemaatika doktor 1946

TUNNUSTUSED

Eesti NSV teeneline teadlane 1945
Eesti NSV Teaduste Akadeemia akadeemik 1946 (matemaatika)
Tööpunalipu orden ja medal

MATEMAATIK, KOSMOLOOG JA ÜHISKONNATEGELANE JÜRI NUUT oli

Matemaatika õpetamise komisjoni liige 1924-37, aseesimees 1927-37,
Eesti Vabariigi ja NSV Liidu Sõprusühingu aseesimees 1939,
Eesti VI Riigikogu Riiginõukogu liige 1939-40.
Evakueerus 1941. a NSV Liidu tagalasse.
NSV Liidu I ja II Ülemnõukogu saadik 1941-50,
NLKP liige aastast 1943,
ÜS "Põhjala" liige 1909-40.

Uurimusi reaalsirge aksiomaatikast, topoloogia neljavärviprobleemist, Lobatöevski geomeetriast ja selle rakendustest paisuva universumi evolutsiooni seletamiseks.

Avaldanud ka kõrg- ja keskkooli matemaatika õpikuid.

Jüri Nuut suri 31. mail 1952. a Tallinnas, maetud Metsakalmistule.

ROBERT JOHANNES LIVLÄNDER

Tallinna Tehnikaülikooli rektor 1941-1944

R. Liviländer,

ROBERT JOHANNES LIVLÄNDER sündis 2. veebruaril 1903. a Tallinnas sepa perekonnas.

HARIDUSTEE

1921 lõpetas Tallinna Linna 1. Realkooli
1925 lõpetas Tartu Ülikooli matemaatika-loodusteaduskonna
1928-29 TÜ stipendiaat Potsdami Geodeesiainstituudis

TEENISTUSKÄIK

1922-35 Tartu Tähetorni abijõud, assistent ja astronoom-observaator
1934-36 Tartu Ülikooli tehnikateaduskonna geodeesia dotsent
**1936-44 Tallinna Tehnikaülikooli geodeesia professor
ehitus-mehaanikateaduskonna prodekaan 1938-40
keemia-mäeteaduskonna dekaan 1941
rektor 1941-44**

TEADUSKRAAD JA KUTSE

mag. astr. 1926

dr. phil. nat. 1932

dotsent 1935

professor 1936

TUNNUSTUSED

Riiklik autasu: Kotkaristi III klassi teenetemärk 1938

ASTRONOOM JA GEODEET ROBERT JOHANNES LIVLÄNDER

võttis reaalkooli õpilasena osa Vabadussõjast 2. soomusrongi koosseisus.

Juhtis Baltimaade gravimeetrilise võrgu arendamise töid,

korraldas 1929. aastast EV Sõjavägede Staabi topohüdrograafia osakonna ülesandel Eesti triangulatsioonipunktidel geograafiliste koordinaatide mõõtmisi,

saavutas rahvusvahelise tunnustuse koostöös Ernst Öpikuga tähtede ultraviolettkiirguse kalorimeetria alal,

oli Loodusvarade Instituudi liige,

Eesti Entsüklopeedia (1932-37) täheteaduse osakonna toimetaja,

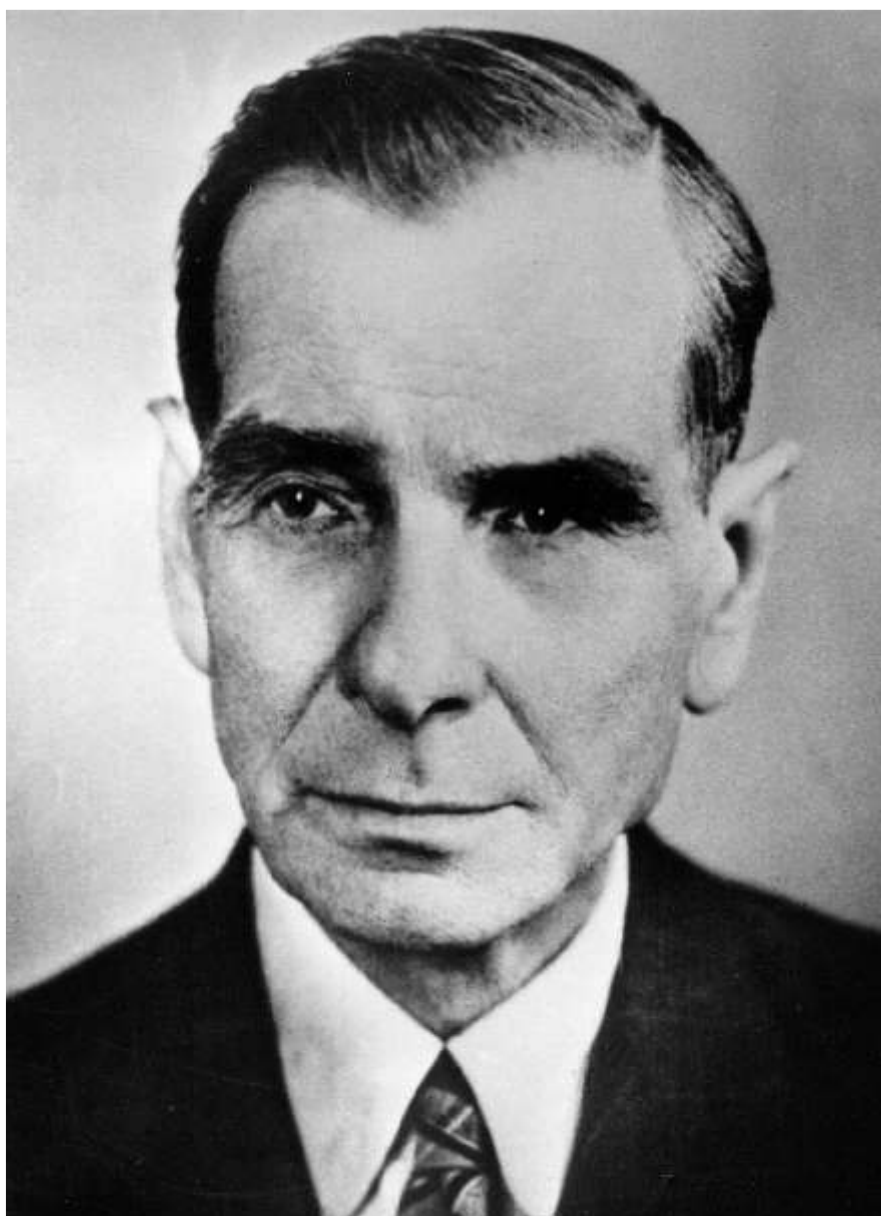
ÜS "Raimla" liige.

Publikatsioone astrometria, geodeesia ja gravimeetria alal, esimese eestikeelse geodeesia õpiku (1942) autor.

Robert Johannes Livländer hukkus koos perekonnaga 6. oktoobril 1944. a sõjapõgenikuna Saksa aurikul "Nordstern".

ALBRECHT ALTMA

Tallinna Polütehnilise Instituudi direktor 1944-1948

Albr. Altma

ALBRECHT ALTMA sündis 23. märtsil 1897. a Salatse külas Virumaal taluniku perekonnas.
(1935. a-ni Altmann)

HARIDUSTEE

1918 lõpetas Rakvere Gümnaasiumi
1927 lõpetas Tartu Ülikooli matemaatika-loodusteaduskonna
1936-38 Tartu Ülikooli stipendiaat Müncheni Tehnikaülikooli Füüsika
Instituudis

TEENISTUSKÄIK

1924-35 Tartu Ülikooli Füüsika Instituudi ajutine abijõud, nooremassistent,
vanemassistent
**1939-41 Tallinna Tehnikaülikooli eksperimentaalfüüsika adjunktprofessor
ja füüsika laboratooriumi juhataja**
1942-44 NSV Liidu TA Uurali Filiaali Metallide Füüsika Instituudi teadur
**1944-64 Tallinna Polütehnilise Instituudi professor
füüsika kateedri juhataja,
direktor 1944-48**

TEADUSKRAAD JA KUTSE

mag. phys. 1927
dr. sc. techn. 1938 (Müncheni Tehnikaülikool)
adjunktprofessor 1939
professor 1945

TUNNUSTUSED

Kaitseliidu Valgerist 1935
Eesti NSV Teaduste Akadeemia akadeemik 1946 (füüsika)
Tööpunalipu orden 1947
Punatähe orden 1961
Eesti NSV teeneline teadlane 1965

FÜÜSIK ALBRECHT ALTMA oli

vabatahtlikuna Vabadussõjas, suunati Sõjakooli ja teenis EV sõjaväes 1918-20,
Tartu Maleva Gaasikompanii pealik ja Maleva Sõjakeemia Osakonna liige 1930-35,
Eesti Üliõpilaste Seltsi liige 1920-40,
Kaitseliidu liige 1926-35,
Punaarmee ehituspataljonis 1941-42,
Eesti NSV TA Füüsika ja Astronoomia Instituudi nõukogu liige.
Albrecht Altma kuulus eesti röntgenstruktuuriuurijate koolkonda, uurinud ka magnet-
defektoskoopia probleeme ja füüsikalisi protsesse metalli mikropiirkonnas, avaldanud õpikuid.
Albrecht Altma suri 8. mail 1969. a Tallinnas, maetud Metsakalmistule.

RICHARD MAHL

Tallinna Polütehnilise Instituudi direktor 1948-1951

R. Mahl

RICHARD MAHL sündis 28. augustil 1898. a Saaremaal töölisperekonnas.

HARIDUSTEE

õppis Kreenholmi vabrikukoolis, seejärel iseõppija
1930 lõpetas Leningradi Polütehnilise Instituudi keemiainseneri erialal

TEENISTUSKÄIK

algas apteekriõpilasena Narvas, aastast 1915 Petrogradis
1918-23 töötas erakorralises komisjonis Leningradis
1929-30 tehase “Proletarii” tsehhiülem
1933-40 Leningradi Riikliku Keraamika Teadusliku Uurimise Instituudi laborijuhataja
1940-41 Eesti NSV Kergetööstuse Rahvakomissariaadi Tööstuslike Uurimiste Instituudi direktor
1942-44 Altai krai Ehitusmaterjalide Tööstuse Valitsuse peainsener
1944-48 Eesti NSV Põlevkivi- ja Keemiatööstuse Ministeeriumi TUI direktor
1948-51 Tallinna Polütehnilise Instituudi direktor
1951-54 Eesti NSV Ministrite Nõukogu esimehe asetäitja
1956-64 Eesti NSV Teaduste Akadeemia Füüsika, Matemaatika ja Tehniliste Teaduste Osakonna akadeemik-sekretär

TEADUSKRAAD JA KUTSE

tehnikateaduste kandidaat 1937

dotsent 1937

TUNNUSTUSED

Tööpunalipu orden 1950 ja medal “Vapruse eest Suures Isamaasõjas”

Eesti NSV Teaduste Akadeemia akadeemik 1954 (keemiline tehnoloogia)

Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi aukirjad

KEEMIK JA ÜHISKONNATEGELANE RICHARD MAHL oli

NLKP liige a-st 1919,

Tallinna Natsionaliseerimise Komitee aseesimees 1940-41,

Eesti NSV Poliitiliste ja Teadusalaste Teadmiste Levitamise Ühingu

esimees 1950-52,

NSV Liidu III Ülemnõukogu saadik 1950-54,

EKP Keskkomitee liige 1952-56.

Uurimusi tulekindlate materjalide, eriti tulekindla keraamika alal.

Richard Mahl suri 26. juunil 1964. a Tallinnas, maetud Metsakalmistule.

LUDVIG SCHMIDT

Tallinna Polütehnilise Instituudi direktor 1951-1959

L Schmidt

LUDVIG SCHMIDT sündis 24. novembril 1894. a Tallinnas käsitöölise perekonnas.

HARIDUSTEE

1913 lõpetas Nikolai nimelise Gümnaasiumi
1919 lõpetas Petrogradi Ülikooli loodusteaduste osakonna
1930 lõpetas Leningradi Riikliku Ülikooli füüsikalise keemia erialal

TEENISTUSKÄIK

1922-30 Lääne Vähemusrahvuste Kommunistliku Ülikooli Leningradi
Osakonna reaalainete õppejõud ja kateedri juhataja
1930-42 Leningradi Riikliku Ülikooli ja Leningradi Keemilise
Tehnoloogia Instituudi õppejõud, dotsent
1942-44 Kaasani Keemilise Tehnoloogia Instituudi dotsent
1944-79 **Tallinna Polütehnilise Instituudi**
füüsikalise keemia/füüsikalise ja kolloidkeemia kateedri dotsent
juhataja 1944-51 ja 1960-64, vanemteadur 1974-79
anorgaaniliste ainete tehnoloogia kateedri dotsent 1964-68
keemia-mäeteaduskonna dekaan 1944-46
asedirektor õppe- ja teadustöö alal 1946-51
direktor 1951-59

TEADUSKRAAD JA KUTSE

keemiakandidaat 1940

dotsent

TUNNUSTUSED

orden "Austuse märk" 1950

Tööpunalipu orden 1952

medal "Ennastsalgava töö eest Suures Isamaasõjas"

Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi aukirjad

KEEMIK LUDVIG SCHMIDT oli

NLKP liige a-st 1939,

Eesti NSV IV Ülemnõukogu saadik 1955-59,

EKP Tallinna linna- ja rajoonikomitee liige.

Uurinud tasakaalu ja assotsiatiivseid nähtusi lahustes,
koostanud õppevahendeid.

Ludvig Schmidt suri 23. veebruaril 1982. a Tallinnas, maetud Metsakalmistule.

AGU AARNA

Tallinna Polütehnilise Instituudi rektor 1960-1976

A. Aarna

AGU AARNA sündis 11. oktoobril 1915. a Tallinnas raudteelase perekonnas.

HARIDUSTEE

1934 lõpetas Tallinna Polütehnikumi maamõõdu-kultuurtehnika osakonna

1940 lõpetas Sõjaväe Tehnikakooli pürotehnika erialal

1937-40 ja

1942-43 õppis TTÜ keemiaosakonnas

1944/45 lõpetas Dresdeni Tehnikaülikooli

TEENISTUSKÄIK

1940-42 keemik-pürotehnik, sõjavang, õhukaitse instruktor-referent

1942-43 Tallinna Tehnikaülikooli anorgaanilise ja analüütilise keemia laboratooriumi ajutine abijõud, assistent 1942/43

1943 Balti Õli Seltsi teenistuses (suunati Dresdeni Tehnikaülikooli)

1945-79 orgaanilise keemia ja pürogeensete protsesside kateedri vanemõpetaja, dotsent, kütuste keemilise tehnoloogia /orgaaniliste ainete tehnoloogia kateedri dotsent, juhataja 1951-64, professor põlevkivikeemia sünteesi labori teaduslik juhendaja 1957-79 TPI direktor 1960, rektor 1961-76

1979-89 Eesti NSV Teaduste Akadeemia Keemia Instituudi professor-konsultant

TEADUSKRAAD JA KUTSE

keemiakandidaat 1948

dotsent 1951

tehnikateaduste doktor 1954

professor 1956

TUNNUSTUSED

Nõukogude Eesti preemia 1950, 1967

Eesti NSV Teaduste Akadeemia akadeemik 1961 (orgaaniline keemia)

Eesti NSV teeneline teadlane 1965

Soome Keemikute Seltsi välisliige 1967

Budapesti Tehnikaülikooli audoktor 1970

P. Kogermani nim mälestusmedal 1983

TTÜ suur medal MENTE et MANU nr 2

TEADUSORGANISAATOR JA ÜHISKONNATEGELANE AGU AARNA oli

“Põlevkivi kompleksse kasutamise” programm nõukogu esimees,

Oil Shale peatoimetaja asetäitja, mitme ajakirja toimetuse liige,

liimvaikude uute liikide loojaid ning tootmise organiseerijaid.

NLKP liige 1960-89,

EKP Keskkomitee liige 1964-67,

Eesti NSV V, VI ja VII Ülemnõukogu saadik 1959-71.

Uurimisi kukersiitse põlevkivi tekkest ja koostisest, põlevkivisaaduste omadustest,

üle 210 publikatsiooni ja ligi 300 populaarteadusliku artikli autor;

autoritunnistusi on patenteeritud 16 riigis (Jaapan, Kanada, Belgia, Rootsi jm).

Agu Aarna suri 11. detsembril 1989. a Tallinnas, maetud Metsakalmistule.

BORIS TAMM

Tallinna Tehnikaülikooli rektor 1976-1991

Boris Tamm

BORIS TAMM sündis 23. juunil 1930. a Tallinnas sadamaametniku perekonnas.

HARIDUSTEE

- 1949 lõpetas Jakob Westholmi Gümnaasiumi *cum laude*
1954 lõpetas TPI elektrijaamade, -võrkude ja -süsteemide eriala *cum laude*
1957-60 NSV Liidu TA Automaatika ja Telemehaanika Instituudi aspirant

TEENISTUSKÄIK

- 1954-57 Tallinna Polütehnilise Instituudi elektrijaamade, -võrkude ja -süsteemide kateedri laborijuhataja**
1960-76 Eesti NSV Teaduste Akadeemia Küberneetika Instituudi peainsener, vanemteadur, teadusdirektor 1962-69, direktor 1969-76, peateadur 1991-97
1969-71 Tallinna Polütehnilise Instituudi automaatika kateedri õppejõud (tunnitasa alusel)
1976-91 rektor
1991-97 Eesti Teaduste Akadeemia peateadur
1995-02 Tallinna Tehnikaülikooli informaatikainstituudi rakendusliku tehisintellekti professor, emeriitprofessor 2000

TEADUSKRAAD JA KUTSE

tehnikakandidaat 1962, tehnikadoktor 1970, professor 1976

TUNNUSTUSED

- Nõukogude Eesti preemia 1965
Eesti NSV Teaduste Akadeemia akadeemik 1972 (küberneetika)
Soome Tehnikateaduste Akadeemia välisliige 1978
USA Mehaanikainseneride Ühingu aukiri 1979
Budapesti Tehnikaülikooli audoktor 1982
NSV Liidu riiklik teaduspreemia 1987, Helsingi Tehnikaülikooli audoktor 1988
Rootsi Kuningliku Inseneriteaduste Akadeemia välisliige 1990
Rahvusvahelise Automaatjuhtimise Föderatsiooni (IFAC)
“Outstanding Service Award” 1990

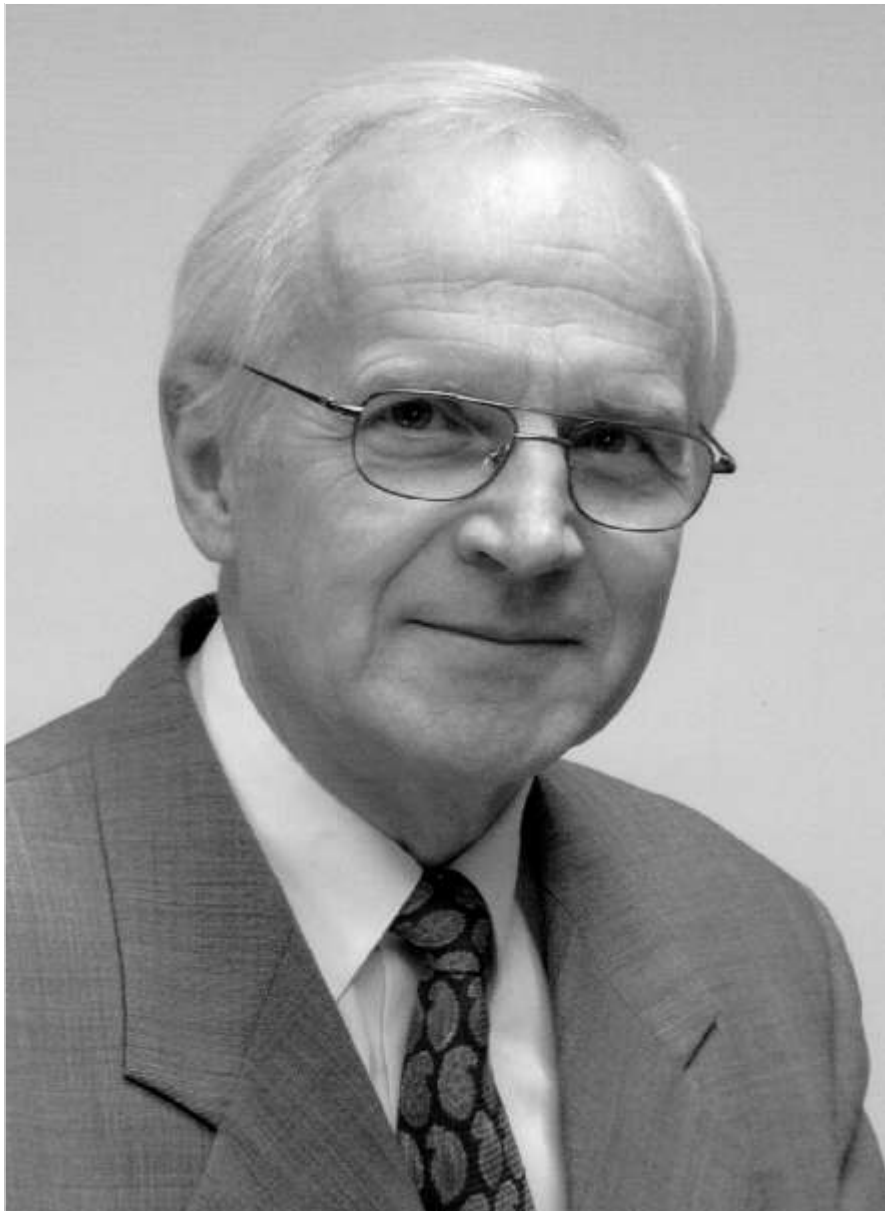
Riiklik autasu: Valgetähe III klassi teenetemärk 2002

KÜBERNEETIK JA TEADUSORGANISAATOR BORIS TAMM oli

- Eesti Teaduste Akadeemia presiidiumi/juhatuse liige 1973-99, akadeemik-sekretär, asepresident 1994-99,
Rahvusvahelise Automaatjuhtimise Föderatsiooni (IFAC) liige 1972-2002:
Arvutustehnika Komitee aseesimees 1978-81, Tehnilise Komitee esimees 1981-84, asepresident 1981-87, president 1987-90, eluaegne nõunik ja
IFAC XI Maailmakongressi organisaator Tallinnas 1990;
Rahvusvahelise Infotöötuse Föderatsiooni (IFIP) töögrupi WP5.1 liige 1979-2002,
UNESCO Eesti Rahvusliku komitee liige, Eesti Informaatikanõukogu liige,
Eesti NSV X ja XI Ülemnõukogu saadik 1980-90,
Sihtasutuse Eesti Teadusfond Nõukogu liige, Eesti Innovatsioonifondi Nõukogu liige,
Eesti Kõrghariduse Hindamise Nõukogu ja Sihtasutuse Eesti Rahvuskultuuri Fondi liige, enam kui 20 rahvusvahelise konverentsi/sümposiooni programmkomitee liige.
Uurimusi programmeerimissüsteemide teooria, programmeerimiskeelte ning mittelineaarse dünaamika ja süsteemprogrammeerimise alal.
Avaldanud 130 teaduspublikatsiooni ja 220 populaarteaduslikku ja päevakajalist artiklit.
Boris Tamm suri 5. veebruaril 2002. a Tallinnas, maetud Metsakalmistule.

OLAV AARNA

Tallinna Tehnikaülikooli rektor 1991-2000

Olav Aarna

OLAV AARNA sündis 4. nov 1942 Tallinnas tehnikateadlase Agu Aarna perekonnas.

HARIDUSTEE

1960 lõpetas Tallinna 10. Keskkooli (Nõmme Gümnaasium)
1965 lõpetas TPI elektrotehnikateaduskonna automaatika ja telemehaanika erialal *cum laude*
1968-71 TPI keemiatööstuse protsesside ja aparatuuride kateedri aspirant
1975-76 täiendas end Stockholmi Kuninglikus Tehnikaülikoolis

TEENISTUSKÄIK

1966-2002 Tallinna Polütehnilise Instituudi/Tallinna Tehnikaülikooli automaatika kateedri assistent, vanemõpetaja, dotsent, vanemteadur, professor, kateedri juhataja 1983-91, rektor 1991-2000 automaatikainstituudi protsessijuhtimise professor

2000-2003 Estonian Business School'i (EBS) rektor

2003- ... Eesti X Riigikogu liige ja kultuurikomisjoni esimees

TEADUSKRAAD JA KUTSE

tehnikakandidaat 1971, dotsent 1973

tehnikadoktor 1986 (Harkovi Raadioelektronika Instituut), professor 1987

TUNNUSTUSED

Fulbright'i stipendium 1975

Eesti Teaduste Akadeemia akadeemik (informaatika) 1990

Rootsi Inseneriteaduste Akadeemia Soomes välisliige 1991

Tampere Tehnikaülikooli audoktor 1996, Helsingi Tehnikaülikooli medal 1998

Eesti volitatud insener 1998

Riiklik autasu: Riigivapi IV klassi teenetemärk 1999

Kreeka Auleegioni ordeni kavaler (Grand Commandeur de l'Ordre de l'Honneur) 1999

UURIMISTÖÖ VALDKONNAD

pidevate tehnoloogiliste protsesside juhtimine ja matemaatiline modelleerimine, pidevate protsesside oleku hindamise mudelite ja meetodite loomine, automatiseeritud protsesside modelleerimine, haridussüsteemide analüüs ja projekteerimine

TEGEVUS TEADUSORGANISAATORI JA HARIDUSPOLIITIKUNA

Eesti Teadusfondi Nõukogu liige 1990-2000,

Eesti haridusministri nõunik 1990-92,

Ülikoolide Rektorite Nõukogu esimees 1991-2000,

Eesti Teadusnõukogu liige 1991-94, sekretär 1993-94,

UNESCO Eesti Rahvusliku Komitee liige 1992-2002,

Euroopa Tehnikahariduse Föderatsiooni (SEFI) täitevkomitee liige 1993-96,

Eesti esindaja Euroopa Nõukogu kõrghariduse ja teaduse komitees 1993-2000,

Eesti Teadus- ja Arendusnõukogu teadussekretär 1994-2000, aseesimees 1999-2000,

Vabariigi Presidendi akadeemilise nõukogu liige 1994-97,

Eesti Inseneride Liidu juhatuse liige 1994-98,

Eesti Haridusfoorumi asutajaliige 1995-2002, toimkonna aseesimees 1995-97, esimees 1998-2000, 2002,

European Access Network liige 1995-2002, president 1996-2000,

Eesti Euroopa Liikumise asutajaliige 1998-2002, president 1998-2000,

Eraülikoolide Rektorite Nõukogu liige 2000-2003,

Res Publica eestseisuse liige 2002- ...,

Tallinna Linnavolikogu liige 2002-2003.

ANDRES KEEVALLIK

Tallinna Tehnikaülikooli rektor aastast 2000

A. Keevallik

ANDRES KEEVALLIK sündis 24. veebruaril 1943. a Pärnus loomakasvatusteadlase perekonnas.

HARIDUSTEE

1961 lõpetas Rapla Keskkooli
1966 lõpetas elektrotehnikateaduskonna automaatika ja telemehaanika erialal *cum laude* ja medaliga *Mente et Manu*
1971-74 TPI aspirant
täiendanud teadustöö alal 1976-77 Linköpingi ja 1986-87 Karlsruhe Ülikoolis, 1993 Grenoble`i Ülikoolis ja 1993, 1994 Darmstadt Tehnikaülikoolis

TEENISTUSKÄIK

1967-97 Tallinna Polütehnilise Instituudi/Tallinna Tehnikaülikooli automaatika kateedri assistent, vanemõpetaja 1967-71 elektronarvutite kateedri vanemõpetaja, dotsent, kateedri juhataja 1976-87 digitaalsüsteemide sünteesi teaduslabori juhataja 1987-92 digitaaltehnikate instituudi direktor 1992-95 infotehnika teaduskonna dekaan 1995-97 digitaaltehnikate instituudi professor 1997-99
1997-99 Eesti Ühispanga infotehnoloogia valdkonna juhataja, asepresident
1999- ... Tallinna Tehnikaülikooli digitaaltehnikate professor rektor 2000- ...

TEADUSKRAAD JA KUTSE

tehnikakandidaat 1974, dotsent 1976, professor 1992
Eesti volitatud insener ja EUR ING (euroinsener) 1998

TUNNUSTUSED

Poola Vabariigi teeneteorden 2002
Ukraina Ülemraada aukiri 2002
Riiklik autasu: Valgetähe III klassi teenetemärk 2003
Tallinna teenetemärk 2003

UURIMISTÖÖ VALDKONNAD

dekompositsioonilise sünteesi meetodite väljatöötamine suure keerukusega digitaalsete juhtimissüsteemide realiseerimiseks mikroelektroonilisel baasil, automatiseeritud projekteerimissüsteemide loomine digitaalsete juhtimissüsteemide sünteesiks

TEADUSORGANISATSIOONILINE, KUTSEALANE JA AVALIK TEGEVUS

S. Popovi nim Raadio, Elektroonika ja Side Teaduslik Tehnilise Ühingu vabariikliku sektsiooni esimees 1980-92,
Eesti Elektriinseneride Liidu president 1992-98,
Eesti Süsteemiinseneride Seltsi asutajaliige 1993,
Eesti Inseneride Liidu asepresident ja Eesti esindaja Euroopa Inseneriassotsiatsioonide Föderatsioonis (FEANI) 1996-99,
Eesti Teadus- ja Arendusnõukogu liige 2001- ...,
Vabariigi Presidendi akadeemilise nõukogu liige 2002- ...,
Kaitseministeeriumi teadusnõukogu esimees 2002- ...,
Tallinna Tehnoloogiapargi Arendamise Sihtasutuse nõukogu liige 2003- ...
Ühiskondliku Leppe Sihtasutuse Nõukogu liige 2003- ...

